

Vinen i Nadveren af Særkalke. Denne Betænkning omdeles til Rigsdagens Medlemmer samtidig med Fremsættelsen af nærværende Lovforslag.

Efter at saaledes baade en til Overvejelse af den omhandlede Foranstaltning særlig kirkelige Sider nedsat Kommission og det kgl. Sundhedskollegium har udtalt sig for at gaa til en Forandring af Uddelingsmaaden for Nadverinen, er Ministeriet sindet at søge Approbation herpaa i den af Kommissionen foreslaaede Form, saaledes at det fremtidig skal tillades dem, der ønske det, at nyde Vinen i Nadveren af Særkalke. Medens denne Foranstaltning kan gennemføres ad administrativ Vej, har Ministeriet anset det for rigtigst, forinden saadan Bestemmelse træffes, ved et Tillæg til Lov om Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19. Februar 1861 at fastslaa, hvilke Genstande der til Iagttagelse af Sundheds- og Renlighedshensyn ved enhver Altergang skulle være til Stede i Kirkerne, samt at bestemme, hvilke Genstande der af Kirketiendejeeren eller Kirken ville være at anskaffe, naar Særkalke indføres i en Menighed, og Ministeriet har derfor udarbejdet foranstaaende Lovforslag, til hvis enkelte Paragraffer man skal gøre følgende Bemærkninger.

Til § 1.

Allerede ved Ministeriets fornævnte Cirkulære af 16. Maj f. A. har man anmodet Biskopperne om at paalægge Provstesynene at paase, at Kirkerne holdes forsynede med de til Gennemførelsen af de i Cirkulæret efter Brevveksling med det kgl. Sundhedskollegium foreskrevne Renlighedsforanstaltninger ved Uddelingen af Nadverens Sakramente fornødne Rekvisitter. Bortset fra, at man i Betragtning af den ringe hermed forbundne Omkostning og af Sagens Betydning maatte kunne vente, at Bestemmelserne ikke vilde møde Modstand hos Kirketiendejerne, kunde Ministeriet ikke være i Tvivl om, at Forpligtelsen til at anskaffe de til Gennemførelsen af Renlighedsforanstaltninger ved Uddelingen af Nadveren fornødne Rekvisitter allerede maatte paahvile Kirketiendejerne og Kirkerne i Henhold til Synslovens Bestemmelser og de i samme indeholdte Grundsætninger, hvorefter det af Kirkesynet skal paases, at Kirkerne eller det Tilbehør, som til Gudstjenesten er fornødent, ikke lider af Mangler. Men da der fra enkelte Kirketiendejeeres Side er

rejst Tvivl om deres Forpligtelse til at foretage de efter Bestemmelsen i Cirkulæret fornødne Anskaffelser, har man anset det for hensigtsmæssigt at medtage disse Genstande i denne Lov, ligesom man i sin Tid i Synsloven fandt det rigtigt at nævne de Fordringer med Hensyn til Kirkens Inventar, som allerede da vare fastslaaede.

Med Hensyn til de enkelte i § 1 nævnte Genstande bemærkes, at den gennemhullede Ske til at optage Proppetumper etc. af Vinen samt Kummen til Vinrester allerede nu findes i saa godt som alle Kirker. Servanten med Tilbehør og de fornødne Linnedstykker ere nu anskaffede i de fleste Kirker i Henhold til det fornævnte Paalæg i Ministeriets Cirkulære af 16. Maj f. A. Det i § 1 e. nævnte Skab findes vistnok endnu kun i de færreste Kirker; men ligesom der ofte har været udtalt Ønske om at faa en almindelig Bestemmelse herom, saaledes maa det nu anses for nødvendigt for Gennemførelsen af de af det kgl. Sundhedskollegium og af Kommissionen foreslaaede Regler for Opbevaringen af de Alteret vedrørende Genstande, selv i de Kirker, hvor Særkalke ikke ville komme til Anvendelse. Man skal endnu tilføje, at det ikke er Meningen at fastslaa, at selve Kalken skal opbevares i Kirken, hvor dette ikke hidtil har været Tilfældet, en Bestemmelse, der ikke vilde være uden Betænkelighed.

Til § 2.

Hvad dernæst angaar de ved Indførelse af Uddeling med Særkalke fornødne Nyanskaffelser, kan det allerede under Hensyn til den ringe Bekostning herved ikke findes betænkeligt at paalægge Kirketiendejeeren at foretage disse, selv om dette ikke maatte følge af de allerede nu gældende Bestemmelser. Vel har der inden for Kommissionen fra et Mindretals Side været fremsat Ønske om, at det maatte tillades dem, der ønske det, selv at eje deres Særkalke; men ligesom Kommissionens Flertal bestemt har holdt paa, at saadan Adgang til selv at eje Bægrene ikke bør tilstedes, saaledes maa Ministeriet afgjort paa dette Punkt slutte sig til Kommissionens Flertal. Dels vilde en saadan Tilladelse let føre til en Adskillelse mellem fattige og rige, simple og fine, som man maa finde forkastelig paa dette Sted, dels vilde man ved at lade private eje deres Særkalke, give Plads for Misligheder, som bør undgaas. Man sigter herved ikke blot til, at man ingen Sikker-